

i hvert tilfælde ikke. Jeg ser kun overordnet på det.

Nu vi taler om fødevarer, så var det jo allerede i 1988 helt nøjagtigt, at USA, Argentina og Canada kom i front på det område, da der var tilplantet 11 mio. ha med gensplejsede planter. I 1999 var det steget til 28 mio. ha. Hvor meget det bliver i år, tør jeg ikke sige. Derfor må vi se i øjnene, at gensplejsede planter, dvs. grundlaget for fødevarer, mere eller mindre vil komme ind i vore fødevarer over hele verden.

Vi kan selvfølgelig godt fastholde her i Danmark – og der er lagt op til, at det skal være på EU-plan – at vi skal mærke alt, der overhovedet har haft noget med gensplejsning at gøre, også det, der har været grundlaget for det. Man kan selvfølgelig godt sige, at det vil være rigtigt, men jeg mener, det er en anden vej, vi skal gå, hvis vi tænker lidt længere frem. Vi skal mærke de økologiske produkter, de godkendte økologiske produkter, for den befolkningsgruppe, der nu synes, det er rigtigt, og det skal jeg ikke kritisere på nogen måde. De, der virkelig er økologiske, skal mærkes. Jeg er sikker på, at når vi kommer nogle år frem, så skal alle produkter mærkes, hvis der er noget gensplejset i dem. Så det vil være mere realistisk, hvis vi vender mærkningen om.

Til sidst med hensyn til den folkelige debat må jeg nok sige, at jeg tror ikke, der er den store debat om det her ude i befolkningen. Det er der her i salen. Men det er da rigtigt, at befolkningen selvfølgelig skal have lov til at gå ind i debatten om de muligheder der er. I den debat, som politikerne skal deltage i på forskellige områder, vil det være rigtigt at fortælle de realistiske ting om det her.

Jeg vil slutte med at sige tak for redegørelsen. Den vil efter min overbevisning medvirke til, at der vil blive en lidt mere realistisk dialog om det her område.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Sidste sommer udkom der et debatoplæg fra Erhvervsministeriets såkaldte biotikgruppe. Det var en gruppe, der var sammensat af mennesker fra mange forskellige sektorer, forskere i genteknologi, filosoffer, sundhedskyndige, erhvervsorienterede, en lang række meget forskellige mennesker med meget forskellig indgang, og jeg tror, at de hver især troede, at det nok ville blive rigeligt broget at sidde over for nogle, som de godt indimellem kunne tro hørte til blandt deres aversioner.

Men det viste sig faktisk, at ved at lægge deres viden på bordet for hinanden, ved at fortælle om deres viden, om deres holdninger, om deres følelser, kunne de komme frem til et fælles debatoplæg med en række fælles synspunkter om, hvad det er, der er væsentligt at gøre, når vi træffer beslutninger, når vi tilrettelægger processer op til at træffe beslutninger om anvendelse eller ikke anvendelse af genteknologi.

Det var altså en spændende proces for de pågældende, og vi andre, der har læst debatoplægget efterfølgende og deltaget i den debat, der har været efterfølgende, må sige tak til biotikgruppen, fordi det faktisk har været en meget stor hjælp til at komme ind i noget, der er svært for os alle sammen, men som jo ikke desto mindre i høj grad vedrører os alle sammen, og som vi derfor også har brug for at sætte os ind i og prøve at aflokke nogle former for virkelighed.

Det, redegørelsen fra regeringen så i dag lægger op til, er at se lidt videre på, hvordan vi så gør det. Hvad gør vi så fra regeringens side med hensyn til at tilrettelægge processer, til at vurdere principper? For uden dem vil konkrete afgørelser være præget af, at vi hopper fra tue til tue, og at konkrete sager bliver blæst op, så vi ikke har nogle ordentlige, solide trosser tilbage til den virkelighed, som vi lever i, nogle trosser tilbage til stunder, hvor vi har haft tid til at overveje og fastlægge principperne. Vi kan bedre holde fast i det, når det er velovervejet. Det er det, der lægges op til her, og altså ikke konkrete afgørelser.

Så har der været spurgt lidt til nogle konkrete og selvfølgelig også spændende ting som eksemplificering, men redegørelsen lægger faktisk ikke op til konkrete afgørelser af nogen af emnerne, men til, hvordan processen er.

Nogle af de mere konkrete forslag til, hvordan man skal gribe en proces an, har flere ordførere kommenteret i forhold til, hvad der er ridset op i redegørelsen. Hr. Jørn Jespersen og fru Vibeke Peschardt har begge været inde på spørgsmålene om en konkret rådsetablering til vurdering af planter og fødevarer med en lidt forskellig vinkel på, om det nu er godt at lave det som et selvstændigt råd, eller om det er noget, vi kan bygge ind i andre råd.

Jeg tror, at vi dér skal lytte meget til, hvad Det Ethiske Råd har sagt til os, nemlig at det faktisk ikke føler, at det er muligt inden for dets kompetence også at tage fat på den opgave. Det